

*„FONTOS LENNE AZ ÉLETERET ÉS A BÜROKRÁCIÁT
ÖSSZEHANGOLNI!”*
**SZABÓNÉ WÜRTH BOGLÁRKA ÓRASZÁMRÓL,
TÉR-TÁBLARÓL, TOVÁBBVITT ÖRÖKSÉGRŐL**

Szabóné Würth Boglárka

Számos, az egész zenepedagógus társadalmat érintő témában folytatnak egyeztetést a kormányzattal, ezek közül is kiemelkedik a pedagógusok új életpálya törvénye és az értékelő rendszer szabályozása (TÉR). Felméréseik alapján a kötelező óraszámok kérdése került még előtérbe, amelyre munkacsoporttal dolgoznak ki megoldási javaslatokat, emellett a foglalkoztatási jutalom kérdésében is folynak tárgyalások. Szabóné Würth Boglárka fagott- és furulyatanár, az MZTSZ Országos Zenepedagógus Tagozatának elnöke azt meséli, arra törekszenek, hogy mindenről értesüljenek, és azokat az ügyeket állítják fókuszba, amelyeket az aktív szakszervezeti tagjaik a legfontosabbaknak tartanak. Említi azt is, hogy a szakszervezeti segítség mellett most már kedvezményes magánorvosi szolgáltatást és üdülési kedvezményeket is igénybe vehetnek tagjaik, s a még teljesebb körű tájékoztatásukat fogja szolgálni a megújuló honlap is. A titkárok tevékenységét szintén támogatják, többek között rendszeres továbbképzésekkel. Hiszen ahogy Szabóné Würth Boglárka hangsúlyozza, arra törekszenek, hogy a tagozat munkáját a mai korhoz igazítsák – szakmai téren és a működés tekintetében egyaránt.

– Az új kihívások közé tartozik, hogy egy új jogszabály miatt az állami fenntartású intézményekben dolgozó pedagógusok fizetéséből már nem lehet központilag levonni a szakszervezeti tagdíjat...

– Igen, emiatt teljesen új fizetési konstrukciót dolgozott ki az operatív vezetés, jelen pillanatban banki csoportos megbízással és utalással is lehet fizetni a tagdíjakat, s még mindig azon munkálkodunk, hogy tagjaink a számukra legkényelmesebb módon tudják a befizetéseket rendezni, ebben a legtöbb munkát szervező titkárunk, Fekete Krisztina vállalta magára. A működésünk tekintetében is újragondoltuk azt, hogy milyen ügyekkel és miként foglalkozzunk. Arra törekszünk, hogy a tagjainktól érkező kérésekre reagáljunk, arra építsünk stratégiát, és ne a felülről jövő, központi elképzelések domináljanak. Monitorozzuk tagjainkat és a potenciális tagokat, online felmérésekkel, beszélgetésekkel, hogy közös ügyek mentén közösen gondolkodjunk. Az összes felvetéssel igyekszünk foglalkozni, s a hangsúlyt azokra helyezzük, amelyek minden zenetanár munkakörülményein javítani tudnak és széles körben elfogadottak. A legújabb ügyünk a kötelező óraszám. A köznevelésben az óraszámok folyamatosan változnak, a jelenlegi 40 órában benne van például a felkészülési idő, ami a zenetanároknál az anyagválogatás, gyakorlás ügyviteli feladatok, nevelőtestületi munka, tehetséggondozás, vagy pl. koncertszervezés is lehet, az általános iskolában kicsit kézzel foghatóbb pl. a dolgozatjavítás is ilyen feladat. A kilencvenes években a zenepedagógusoknak 18 kötelező órája volt, 60 percre számolva, így ez az idő pontosan megfelelne a 24x45perces órának, ami a többi köznevelésben foglalkoztatott pedagógus effektív órán töltött munkaideje. Azon dolgozunk, hogyan tudnánk visszatérni ehhez az óraszámhoz, vagy valami olyan megoldáshoz, ami figyelembe veszi a kötelező óraszámnál ezt az óránként 15 perc túlmunkát. A megoldási javaslatok kidolgozására életre hívtunk egy munkacsoportot, amelynek tagjaival online is konzultáltunk. Akad egy olyan területünk, amelyen megosztjuk az ezzel kapcsolatos tudást, gondolatokat, s ebben a csoportban vizsgáljuk például a környező országok foglalkoztatásai szokásait is. Ide minden tagunkat szeretettel várunk, akinek ebben a témában akadnak építő ötletei! Olyan javaslatot szeretnénk kidolgozni a szakmai partnerekkel, amely elfogadható lenne széles körben.

A kormányzattal is folyamatosan egyeztető tárgyalásokat folytatunk. Muity Mária, korábbi elnökünk nagyon jó kapcsolatot épített ki az évek során, amelynek köszönhetően a szakszervezet az egyeztető rendszer része lett. Az általa kezdett hosszú és gyümölcsöző munkát visszük tovább, evvel is adózva emlékének, megköszönve a zenepedagógusokért végzet, egész életén át tartó áldozatos munkáját. Ezeken az egyeztető tárgyaláson alapvetően jószándékú, a köznevelési rendszer jobb működéséért dolgozó emberek közössége van jelen, legfeljebb egyes dolgok megítélése történik más nézőpontból, de a Köznevelésért Felelős Államtitkársággal, A Klebelsberg Központtal, a Pedagógus Karral és a másik két, oktatási ágazatban érintett szakszervezettel, a Pedagógusok Szakszervezetével és a

Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetével is jó munkakapcsolatot ápolunk. A legutóbbi egyeztetésen, 2025. szeptember 30-án, amelyen dr. Dorogi Ákos ügyvezető titkárral vettünk részt, dr. Maruzsa Zoltán államtitkár beszámolt a legújabb köznevelési statisztikákról, és elmondta, hogy a kormány jelenlegi tervei közt nem szerepel a köznevelési rendszer jogszabályainak komolyabb változtatása, így esetleges kisebb módosító javaslatokon kívül nem várhatók érdemi jogalkotási folyamatok. Az egyeztetésen volt lehetőségünk elmondani, hogy a továbbképzési rendszer változásának kapcsán szeretnénk megoldást keresni arra a problémára, hogy jelenleg az ingyenes képzések között nincs az alapfokú művészetoktatás területén dolgozó pedagógusok számára elérhető tartalmi megújító képzés, csak általános pedagógiai. Ez azt jelenti, hogy ingyenesen ugyan el tudják végezni a zenetanárok is a teljes ciklus 120 óráját, ami kötelező, de saját szaktantárgyukkal kapcsolatos képzéseket csak az akkreditált, fizetős képzések között találhatnak. Az egyeztetésen nem csak a kormány oldal ismerte el ennek a kérdésnek a jogos voltát, hanem a Klebelsberg Központ elnöke, Hajnal Gabriella is biztosított minket arról, hogy keresi a megoldást.

Szabóné Würth Boglára egyik tanítványával

- *S mi az az óraszám-kérdés mellett, amelyről még rendszeresen egyeztetnek?*
- Léteznek olyan szabályozások, amelyek nem feltétlenül fedik le a valóságot, s a kormányzati partner is tudja, hogy ezekkel kezdeni kellene valamit. Közéjük tartozik például a túlórák kapcsán pár olyan helyzet, amit nehéz leírni jelenlegi jogi keretek között, vagy a jubileumi jutalomból lett foglalkoztatási jutalom. A részletszabályozás változása miatt többen elestek ennek egyik fokozatától, az ő helyzetüket igyekszünk rendezni. A tanári értékelő rendszer, a TÉR kapcsán ugyancsak akadnak kérdések, a lezajlott pilot éveket követően még mindig nem látjuk, hogyan fog hosszútávon működni a rendszer, és milyen finanszírozási szabályokat tesznek a jövőben hozzá.

– *A néhány évvel ezelőtti beszélgetésünkben az is szóba került, hogy a legnagyobb probléma szinte mindig a bér. Milyen most a helyzet?*

– Jelenleg nem ezt érzem a legégetőbb gondnak. Ami problémát okoz az az, hogy az új életpálya törvénnyel úgynevezett sávós bérezés került bevezetésre, megszűnt a korral való, kötelező sávós léptetés, és sokkal kevésbé kézzelfogható a munkavállalók számára, hogy mit kell tenniük annak érdekében, hogy magasabb bért tudjanak „kialkudni”. A köznevelésben dolgozókhoz képest a zenetanároknál sokkal kevesebb a megbízási díjjal járó lehetőség, így kevesebb pótlékot kaphatnak, így a köznevelésben dolgozók lényegesen magasabb összeget kapnak hónap végén, mint a zenetanárok, nem is beszélve arról, hogy közben ők nem 45, hanem 60 perces órákat tartanak.

– *Visszatérve az előbb említett TÉR-re, a zenepedagógusok közül is többeknél előfordult, hogy épp csak lemaradtak a kiemelkedő kategóriáról?*

– Sokan jeleztek problémát, de azt kell mondanom, hogy nagyon vegyes a kép. Van, ahol nagyon jó és átlátható követelményrendszert dolgoztak ki, de akadnak intézmények, ahol a beszámolók szerint hasraütésszerűen ment a pontozás. Olyan helyekről is hallottunk, ahol a fenntartó nyomására megváltoztatták a pontszámokat. Azt ne felejtjük el, hogy egy alapbéren felül adható ösztönző rendszer, amelynek azért nem kellene nagyon komoly hatással bírnia, főleg azért, mert bruttó minimum húszezer, maximum hatvanezer forint jár havonta a legjobbnak bizonyult pedagógusoknak is. A jelentősége tehát nem akkora a fizetést illetően, mint amekkora lelki traumát tud okozni a kollégáknak, akik nagyon sok munkát elvégezve, egy-két ponttal csúsztak le erről a kategóriáról. A mi feladatunk az, hogy némi edukációval vezessük rá a pedagógusokat, kezeljék az összeg súlyának megfelelően mindezt. Ha már ilyen szerencsétlen a pontozás, akkor ne ezt tartsák a saját munkájuk valódi értékének. Gondoljanak bele, hogy a finanszírozási kényszer miatt alakultak így sok helyen a pontszámok. Azt kell megtanítanunk nekik, hogy képesek legyenek a valódi teljesítményüket objektíven értékelni, hiszen akkor is nagyon hasznos munkát végeznek, ha csupán 79 pontot kapta. Nemrég megjelent a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának egy tanulmánya, melynek az adatgyűjtésében az MZTSZ is oroszlánrészt vállalt. A tanulmányban különböző közszférás ágazatok munkaképesség-indexét mérték fel a szakszervezeti aktivisták segítségével. A kérdőívet foglalkoztatásegészségügyi kutatók állították össze, így összehasonlíthatók az eredmények korábbi hazai, és nemzetközi mérések eredményeivel is. Mindebből kiderül, hogy a pedagógusok munkaképességi indexére sokkal nagyobb hatással van a pszichoszociális tényezők összessége, mint a fizikai ártalmak. A nem megfelelő értékelés, a rossz órabeosztás, a délutáni-esti munkavégzés, a konfliktusok a gyerekekkel, szülőkkel, hogy csak néhány példát soroljak. Ezek a tényezők háromszorozzák az adott

dolgozók fejlesztendő munkaképességi index besorolását, ezért is fontos, hogy olyan közösséget építsenek, amely biztos háttérrel jelent a számukra, ahol meg tudják osztani a gondjaikat, s közösen, munkavállalói oldalról tudják értékelni a helyzetet. Ilyen közösség az MZTSZ is. Nagyon sokat köszönhetünk a szakszervezet titkároknak, kik helyben összefogják a szakszervezeti munkát, közösséget építenek, és folyamatosan tájékoztatják a munkavállalókat, valamint egyeztetnek a helyi vezetéssel is. Fontos ugyanis számunkra, hogy mindenről értesüljünk, hogy az egyéni ügyek mellett lássuk azokat a gondokat is, amelyek országos jelentőségűek. Az is lényeges, hogy a tagjaink lássák, adott esetben nemcsak az ő problémájuk az adott probléma, hanem rendszerszintű, ezért az érintetteket igyekszünk összekapcsolni, hogy együtt gondolkodhassunk a megoldásokról. A helyi tisztségviselőink sokszor szembesülnek azzal, hogy a legtöbb probléma nem feltétlenül a jogszabályokból adódik. Sok minden orvosolható helyben, hiszen az egyik telephelyről a másikra ingázó pedagógusoknak nagy segítséget jelent például egy pihenőszoba, teakonyha, ahol megmelegíthetik az ebédjüket, vagy össze tudják szervezni az egyik telephelyről a másikra történő utazásukat, és nem kell a buszra várni. Helyi összefogással sok minden elérhető!

A tavalyi év során online sorozatot indítottunk szakszervezeti tagoknak bizonyos tematikák mentén. Ezek olyan tudást adnak át, amely segíthet eldönteni bizonyos szituációkról, hogy valami kötelességük, vagy csupán szokásjog. Ilyen például az órarend összeállítása is, ha van elegendő terem, akkor nem kell szigorúan beosztani, hogy ki mikorra ossza az állandó órarendet, de ha kevés van, akkor az igazgató feladata, hogy figyelemmel az igazságos munkateher beosztásra, megmondja, hogy ki, mikor, hol taníthat. Mindenütt mások az adottságok, amit ismerni kell. A tudatosabb hozzáállás nagyon sokat segíthet az extrém esetek elkerülésében.

– *A titkároknak is rendszeresen szerveznek képzéseket.*

– Így van, eddig ősszel tartottuk a rendezvényt, de ebben a tanévben tavasszal kerül rá sor, a tanév nyugalmasabb időszakában. Nagy figyelmet fordítunk a gyakorlati szemléletre, így izgalmas képzés születik, amelyen a szakmai partnereinket is szívesen látjuk. A Klebelsberg Központ vezetője, Hajnal Gabriella minden évben elfogadja a meghívásunkat, előadása az aktuális állami fenntartót érintő kérdések mentén mindig hagy lehetőséget titkáraink számára kérdések feltevésére is. A kormányzati oldalól ugyancsak rendszeresen hívunk meg előadót, legutóbb dr. Lebanov József vett részt a képzésünkön, aki statisztikai adatokkal, illetve a legújabb jogszabályi változásokkal kapcsolatban hozta el tudását, és fogadta titkáraink kérdését. A szakmai szervezetek közül kiemelném a Zenetanárok Társaságát, akikkel szoros az összefonódásunk, hiszen korábban a

szakszervezet részeként működtek. Ma már külön szervezetet alkotnak, és mióta dr. Ruszinkóné Czermann Cecília elnököl, nagyon aktívak. Szűk költségvetésük ellenére szakmailag kiemelkedően értékes és előremutató programokat szerveznek rendszeresen. Magam is ZETA-tag vagyok, mert fontosnak tartom, hogy a munkavállalói érdekképviselő mellett, az alulról jövő szakmai érdekképviselő is erős legyen. A budapesti igazgatók közösségével, a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetségével szintén szoros kapcsolatban állunk, szakmai egyeztetéseink rendszeresek, és mindkét szervezet számára gyümölcsözőek. Partnerek terén akadnak még jócskán terveink a jövőre vonatkozóan, igyekszünk minden szakmai szervezettel felvenni a kapcsolatot konkrét ügyeink kapcsán.

– *A korábbi interjúnkban arról is beszélgettünk, hogy a pandémia okozta gondok miatt rengetegen jelentkeznek a szakszervezetnél. Milyen a mostani helyzet, sokan keresik meg az MZTSZ-t?*

– Sajnos azáltal, hogy nem lehet központilag levonni a tagdíjakat, nagyon megcsappant a taglétszámunk. Vannak lelkes, aktív tagjaink, és vannak, akik tagságukkal támogatják munkánkat, de közben sokan beszélnek arról, szerintük mi volna a szakszervezet feladata, s hogyan végezzük a munkánkat anélkül, hogy ők maguk bármit is tennének vagy áldoznának erre. Elsősorban a fizető tagjaink problémáira figyelünk, az általuk jelzett gondokat igyekszünk elsősorban orvosolni, hiszen ők azok, akik a tagdíjaikkal is támogatják a szervezetet, részesei a közösségünknek, döntéseket hoznak. Mindenkit buzdítunk, hogy csatlakozzon hozzánk, hiszen a szakszervezet az a szervezet, akinek intézményesített feladata a munkavállalók érdekeinek képviselése. A Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezeténél igyekszünk elérni, hogy a mindenkor szabályozást az élethez igazítsuk, s a lehető legigazságosabbá tegyük a foglalkoztatás feltételeit. Az ezzel kapcsolatos ügyek a legfontosabbak számunkra, és ebből jó néhány akad!

Előkerültek az utóbbi időben például a klímaváltozással kapcsolatos gondok – túl meleg, túl hideg termek –, persze, e téren nincs azonnali eredmény, de beszélnünk kell az érintettekkel, hogy együtt találjunk megoldást. Nagy szerepet játszunk abban is, hogy egy-egy ügy kapcsán leültessük tárgyalni a munkavállalókat, munkáltatókat, és egyéb szereplőket. Természetesen munkajogi kérdések is akadtak, főként a másodállások kérdéskörében, hiszen a zenepedagógusok egy része zenekari munkát is vállal. A munkahelyi igazolások terén pedig nagyon különböző munkáltatói hozzáállással találkozunk. A felkészülés is ide tartozik, amit egyébként tényleg bármikor végezhet a pedagógus, akár éjszakába nyúlóan, a KRÉTA-frissítéseket kikerülve, hogy ezt miként lehet naplózni, arról nagyon eltérő álláspontokkal találkozunk az intézményeknél. Mi arra biztatjuk a tagjainkat, hogy optimálisan osszák el a munkaidejüket, a rendszer

azonban nem feltétlenül alkalmas ennek megjelenítésére. Volt iskola, ahol azt szerették volna, hogy folyamatosan jelen legyenek a zenetanárok, miközben még asztalt sem tudtak biztosítani számukra a felkészüléssel kapcsolatos munkára. Sokszor egyénenként kell megoldásokat javasolni, ami nem mindig könnyű, mert rugalmatlan a rendszer. Fontos lenne az életet és a bürokráciát összehangolni! Sok a félreértés is, mert az egyes szereplők nem feltétlenül kommunikálnak megfelelően egymással, pedig az asszertivitás segíthet. A jogi segítségnyújtással igyekszünk megfelelő háttérrel adni a tagjainknak, és próbáljuk a munkavállalók érdekeit úgy képviselni, hogy mindenki jól járjon. Az egyeztetéseken is úgy tekintenek ránk, mint segítőszándékú partnerre. Ebben is tovább visszük a nemrég elveszített Muity Marika örökségét. Ő nagyon erősen összekovácsolta a tagozatot, így mindannyian jól ismerjük egymást, tartjuk folyamatosan a kapcsolatot. Szeretnénk a szellemiségét továbbvívni minden ügyre, a legkisebbtől a legnagyobbig odafigyelni, ügyelve arra is, hogy a kapcsolattartás során mindenkit ériünk el és mi is elérhetők legyünk. Bízom a titkárokban, ők folytatnak napi beszélgetéseket a kollégákkal, látják, melyek azok a gondok, amelyekkel feltétlenül foglalkozni kell, bármikor felhívhatnak a tagjaink, a portán mindig úgy köszönök el, amikor hazaindulok, hogy telefonon elértek, meg lehet adni a számomat. Ez ugyanis 24 órás szolgálat. S ha nem is tudom az összes telefont azonnal felvenni, mindenkit meghallgatok.

– *Épp húsz évvel ezelőtt lett tagja az MZTSZ-nek. Hogy látja, miként változott a kapcsolata a szervezettel?*

– Nem változott. Elmélyült. Azért léptem be a szervezetbe, mert láttam a közösségi értékeket, a jogi segítség elérhetőségének biztonságát, s azt is, hogy a munkavállalókat csak a szakszervezet tudja képviselni intézményi formában. Az elmúlt évtizedek során az itt folyó munka több rétegét ismertem meg, és bízom benne, hogy ezalatt az idő alatt magam is, ahogy a teljes tagság, formált valamit a szervezeten. Új kor új kihívásainak kell megfelelnünk. Több tisztviselőnk is részt vesz különböző képzéseken, mert szükség van a folyamatos fejlődésre, és megismerve a konföderációs munkán keresztül más szakszervezetek működését, néhány új tevékenységgel gazdagodott az MZTSZ is. Magam elkezdtem komolyabban foglalkozni a munkavédelem kérdésével, de ezalatt a lelki egészséget, a dolgozók fizikai és szellemi jóllétét értem. Így lettem a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának az Országos Munkavédelmi Bizottságba delegált tagja. Ebben a bizottságban igyekszem a mi munkavállalóinkat képviselni, hiszen nemcsak a kézzelfogható balesetek számítanak, hanem a teljes munkahelyi jóllét (wellbeing). Nagyon nem mindegy, hogy egy pedagógus milyen lelkiállattal tud a tanítványhoz fordulni, és mennyire

tud szellemileg is ott lenni, amikor a zene szeretetéhez adja át a kulcsot tanítványainak.

– *Megújult az elnökség is.*

– Így van, a szakmai ügyekben legszorosabban dr. Dorogi Ákossal dolgozom, Fekete Krisztinával pedig szervezési ügyek, szolgáltatások és a tagdíjak kapcsán működünk együtt. Tiszteletbeli elnökünk dr. Gyimesi László mindenkori segítségére és számíthatunk, így biztos háttérrel vágtunk neki a munkának. Papp Tímea alelnök az egészségügyi szűrőprogramokkal, a magánorvosi kedvezményekkel, valamint kedvezményes szállodai szolgáltatásokkal foglalkozik, mely az imént említett dolgozói jóllét eléréséhez a szakszervezet egy komoly hozzájárulása is lehet. Temesi Bertalan, szintén új alelnökünk a technikai dolgok világában otthonosan mozog, így felvállalta a honlap fejlesztésének nehéz, de hosszútávon fontos feladatát, a nemzetközi szervezetekkel folytatott partneri kapcsolat ápolása mellett. A tagozatok együttműködése is nagyon fontos, hiszen a tevékenységeinkben sokszor átfedés is van, így Györgyfi Zsolttal a zenekari tagozat vezetőjével szorosabban is együttműködünk, mivel a két tagozat tagjai gyakran mindkét szektorban dolgoznak, de Túri Luival, a szabadfoglalkozású zenészek tagozatának elnökével is jó munkakapcsolatot ápolunk az elnökségi ülések és a küldöttgyűlések alkalmán. Végül, de nem utolsó sorban fontosnak tartom, hogy elnökünk Brieber János az az ember, akiről mind tudjuk, hogy becsületes, megbízható, és mindenben támogat minket, olyan háttérrel adva ezzel munkánknak, mely biztonságot nyújt.

Együtt, csapatként dolgozva tudunk előre jutni, ezért fontos, hogy minél több embert aktivizáljunk, minél többen magukénak érezzék a szakszervezet céljait, gondolataikkal járuljanak hozzá a közös tudáshoz és a hatékonyabb érdekvédelemhez!

Réfi Zsuzsanna